

Nr. 28.
26.
oktbr.

Lög

um

skaðabætur fyrir gæzluvarðhald að ósekju o. fl.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi i Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Þegar sakborinn maður hefur verið hafður í gæzluvarðhaldi, og er því næst láttinn laus, án þess að mál sje höfðað, eða hann er sýknaður, þá á hann rjett á að fá bætur, er ákveðnar sjeu af dómaranum, fyrir þá þjáningu, smán og fjártjón, er hann hefur beðið af því, að hann var sviptur frelsi sínu, ef [álíta má, eptir málavöxtum, að hann sje saklaus af glæp þeim, er tilefni gaf til þess, að hann var sviptur frelsi.

Rjett til skaðabóta hefur og sá maður, sem haldið hefur verið í gæzluvarðhaldi, sökum þess að hann hefur verið grunaður um brot, sem á undir hegningarákvæði, er eigi heimilar þyngri refsingu en sekt eða einfalt fangelsi.

2. gr.

Rjettur til skaðabóta fellur niður, ef maður hetur sjáit tur með framferði sínu verið þess valdandi, að hann var sviptur frelsi. Þó getur dómarinn dæmt honum bætur, er sje tiltölulega minni en gert er ráð fyrir í 1 gr., ef ætla má, að hið ótilhlýðilega framferði hans sje sprottið af hræðslu, fáti eða afsakanlegum misskilningi.

3. gr.

Nú fellur niður sakamálshöfðun gegn manni, og á hann þá kost á að krefjast úrskurðar um skaðabótakröfu sína, og skal sá úrskurður þá uppkveðinn, þegar málinu, að

Autoriseret Oversættelse i Henvold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 28.
26de
Oktbr.

om

Erstatning for uforkyldt Varetægtsfængsel m. m.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadsæt folgende Lov:

§ 1.

Naar Nogen, som er sigtet for en Forbrydelse, har været underkastet Varetægtsfængsel og derefter løslades, uden at Sag anlægges, eller frisindes, har han Krav paa en af Retten fastsat Erstatning for den Lidelse, den Tort og det Formuestab, der er tilføjet ham ved Frihedsberøvelsen, naar det efter Omstændighederne maa antages, at han er uskyldig i den Forbrydelse, der gav Anledning til, at han blev berøvet sin Frihed.

Sadan Erstatning tilkommer ligeledes den, der har været underkastet Varetægtsfængsel paa Grund af Sigelse for et Forhold, som falder ind under en Straffebestemmelse, der ikke hjemler Anvendelse af højere Straf end Pengebod eller simpelt Fængsel.

§ 2.

Den ommeldte Ret til Erstatning bortfalder, naar den paagældende selv ved sit Forhold har givet Anledning til Frihedsberøvelsen. Retten kan dog, naar det udviste utilbørlige Forhold maa antages at være foranlediget af Frygt, Forvirring eller undskyldelig Misforståelse, tilkende en forholdsvis mindre Erstatning end den i § 1 omhandlede.

§ 3.

Sluttet Sagen uden Tiltale imod den paagældende, kan han, hvis han begærer det, fordre Erstatningskravet afgjort ved en Kendelse, der afgøres, naar Sagen for hans

Nr. 28. því er hann snertir, er lokið. Þó skal amtmanni skýrt frá þessu, svo hann megi gæta
26. hags landsjóðs.

Þegar öðruvísí stendur á, skal koma fram skaðabótakröfum samkvæmt undanfarandi greinum með sjerstakri lögsókn gegn hinu opinbera, að tilstefndum amtmanni og hlutaðeigandi rannsóknardómara, og er sækjanda frjálst að höfða málið, hvort heldur hann vill í hjeraði þar, er hann var sviptur frelsi, eða við landsyfrrjettinn. Málið er gjafsnarmál fyrir hvorn tveggja málsaðila, og ber málaflutningsmanni þeim, sem skipaður er syrir bið opinbera, jafnframt að gæta hagsmunu rannsóknardómarans.

Sje sakamáli eða varðhaldsúrskurði sjerstaklega áfrýjað til æðra rjettar, má einnig koma þar fram með skaðabótakröfuna og fá gjört út um hana, og ber þá hinum skipaða sækjanda að gæta hagsmunu rannsóknardómarans og landsjóðs.

Úrskurði óæðra dóms um skaðabótakröfum eptir þessum lögum getur bæði hlutaðeigandi og hið opinbera áfrýjað, þótt eigi nemi áfrýjunarupphæð.

4. gr.

Mál um skaðabætur eptir undanfarandi greinum skal höfða, aður ár er liðið frá því, að hlutaðeigandi hefur fengið vitneskju um þau atriði, er hann byggir kröfu sína á. Nú reynist krafa hans eigi að vera á rökum byggð, og ber þá með dóminum að skylda hann til þess að greiða málskostnaðinn.

5. gr.

Nú hefur maður út tekið hegningu eptir dómi að öllu eða nokkru leyti, og prófast það síðan með fullum rökum, að hann hefur verið dæmdur að ósekju, og á hann þá heimtingu á skaðabótum úr landsjóði fyrir þá þjáningu, smán og fjártjón, er hann hefur beðið.

Skaðabótakröfunni má koma fram í hjeraði, þar sem sakamálið hefur verið höfðað, að til stefndum amtmanni og dómarar þeim, er refsidóminn hefur upp kveðið, eða og við landsyfrrjettinn, og eiga að öðru leyti ákvæði þau, sem í 3. gr. eru sett, einnig við þau mál, er hjer ræðir um.

6. gr.

Eptir lát þess, er hlut á að, á það hjóna, er eptir lifir, sókn á því máli, svo og niðjar hins látna.

7. gr.

Skaðabætur eptir lögum þessum skal greiða úr landssjóði, og á hann aptur aðgang að dómaranum, svo framarlega sem hann hefur misbeitt embættisvaldi sínu, gjört sig sekan í hirðuleysi eða öðru ólögmætu framferði.

8. gr.

Ef sakborinn maður er sýknaður eða málið gegn honum er leitt til lykta án þess hann sje dómfelldur, þá skal greiða málskostnað af almannafje, ef um sakamál er að

Bedkommende sluttet, dog at der gives Amtmanden fornøden Underretning, for at han Nr. 28.
kan varetage Landskassens Tavv.

26de
Oktbr.

Sørigt gøres Krav paa Erstatning i Henhold til de foregaaende Paragrafer gældende under en særegen Sag imod det offentlige, efter Stævning til Amtmanden og vedkommende Forhørdommer, og staar det Sagsøgeren frit for at anlægge Sagen enten ved Underretten paa det Sted, hvor han blev berøvet sin Frihed, eller umiddelbart ved Landsoverretten. Sagen er for begge Parter beneficeret, og den for det offentlige bestikkede Sagfører har tillige at varetage Forhørdommerens Tavv.

Indankes en kriminel Sag eller Fængslingskendelse førstilt for højere Ret, kan Erstatningspørgsmalet dog ogsaa fremsettes og forlanges afgjort under Appelsagen. Det påligger i saadan Hald Aktor at paase Forhørdommerens og Landskassens Interesse.

Underordnet Nets Afgørelse af Krav paa Erstatning i Henhold til nærværende Lov kan saavel af den paagældende som af det offentlige appelleres uden Hensyn til summa appellabilis.

§ 4.

Sag om Erstatning i Henhold til de foregaaende Paragrafer maa anlægges inden et År, efter at den paagældende er kommen til Kundskab om de Omstændigheder, hvorpaa han støtter sit Krav. Findes dette at være ubegrundet, bør det ved Dommen paalægges ham at udrede Sagens Omkostninger.

§ 5.

Saaforent det, efter at røgen i Henhold til Dom har udstaet en Straf eller nogen Del af en saadan, paa behørig Maade afgøres, at han er blevet dømt uden Skyld, har han Krav paa Erstatning af Landskassen for tilføjet Lidelse, Tort og Formuestab.

Saadant Erstatningskrav kan intales ved den Underret, for hvilken Straffesagen har været anlagt, efter Stævning til Amtmanden og den Dommer, som har idømt Straffen, eller umiddelbart ved Landsoverretten, hvorhos de øvrige i § 3 givne Regler komme til Anwendung ogsaa paa de heromhandlede Sager.

§ 6.

Efter den paagældendes Død ere hans Egtefælle og Livsarvinger rette Saghøgere i den Sag.

§ 7.

Erstatning i Henhold til denne Lov udredes af Landskassen, men denne har Regres til den vedkommende Dommer, forsaavidt han derved har gjort sig skyldig i Misbrug af Embedsmyndighed, Skødesløshed eller andet ulovmedhørseligt Forhold.

§ 8.

Når den sigtede frifindes, eller Sagen iøvrigt endes uden at have ført til hans Domfældelse, blive i offentlige Straffesager Omkostningerne at bære af det offent-

Nr. 28. ræða, nema kostnaðurinn að öllu eða nokkru leyti sje sprottinn af vísvitandi ólög-
26. mætum tilverknaði eða hegðun af hálfu sakbornings.
oktbr.

9. gr.

Lög þessi ná eigi til þeirra sakamála, sem að fullu er lokið áður en þau öðlast gildi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalzúborg, 26. okt. 1893.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

lige, undtagen forsaavidt de i det hele eller for en Del ere foraarssagede ved bevidst rets- Nr. 28.
stridigt Forhold fra den sigtedes Side.

26de
Oktbr.

§ 9

Denne Lov finder ikke Anvendelse paa de Straffesager, som inden dens Kraft-
treeden ere endelig sluttede.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 26de Oktober 1893.

J. Nellemann.

Olafur Halldórsson.

Det er vedtægtsmæssigt, at Lov om Erstatning for usørskylt Varetægtsfængsel m. d. 26de Oktbr. 1893, skal gælde fra og med 1. Januar 1894.

Dermed er Lov om Erstatning for usørskylt Varetægtsfængsel m. d. 26de Oktbr. 1893, vedtægtsmæssigt udløbet.

Denne Lov er vedtægtsmæssigt udløbet.

Det er vedtægtsmæssigt, at Lov om Erstatning for usørskylt Varetægtsfængsel m. d. 26de Oktbr. 1893, skal gælde fra og med 1. Januar 1894.

Dermed er Lov om Erstatning for usørskylt Varetægtsfængsel m. d. 26de Oktbr. 1893, vedtægtsmæssigt udløbet.

Det er vedtægtsmæssigt, at Lov om Erstatning for usørskylt Varetægtsfængsel m. d. 26de Oktbr. 1893, skal gælde fra og med 1. Januar 1894.

Dermed er Lov om Erstatning for usørskylt Varetægtsfængsel m. d. 26de Oktbr. 1893, vedtægtsmæssigt udløbet.

Nr. 28. Lov af 26de Okttober om Erstatning for usørskylt Varetægtsfængsel m. d. 1. Januar 1894.